LIBRIS | We know books

MAURI KUNNAS

Comoara din insulă

după romanul lui ROBERT LOUIS STEVENSON

Traducere din limba finlandeză de SIGRID CRASNEAN

CARTEA COPIILOR

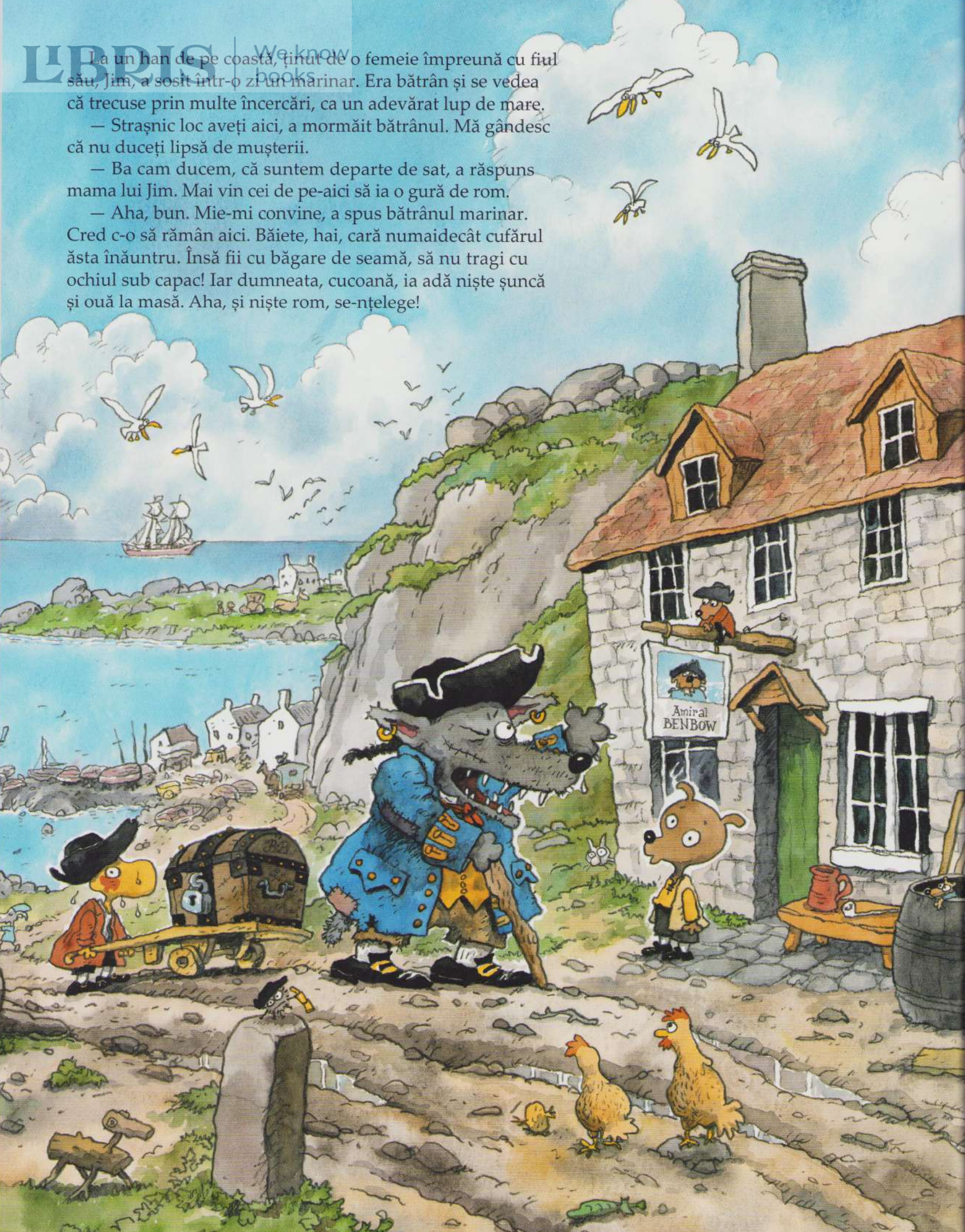
LIBRIS | We know books

La un han de pe coastă, ținut de o femeie împreună cu fiul său, Jim, a sosit într-o zi un marinar. Era bătrân și se vedea că trecuse prin multe încercări, ca un adevărat lup de mare.

— Strașnic loc aveți aici, a mormăit bătrânul. Mă gândesc că nu duceți lipsă de mușterii.

— Ba cam ducem, că suntem departe de sat, a răspuns mama lui Jim. Mai vin cei de pe-aici să ia o gură de rom.

— Aha, bun. Mie-mi convine, a spus bătrânul marinar. Cred c-o să rămân aici. Băiete, hai, cară numaidecât cufărul ăsta înăuntru. Însă fii cu băgare de seamă, să nu tragi cu ochiul sub capac! Iar dumneata, cucoană, ia adă niște șuncă și ouă la masă. Aha, și niște rom, se-nțelege!

LIBRIS | We know books

Bătrânul a rămas multe zile la han. De obicei, își vedea de-ale lui. Seara însă, după ce bea prea mult rom, își dădea drumul la gură. Depăna povești înspăimântătoare despre pirați și cânta cam așa:

Cinșpe inși pe lada lui, iu-hu-hu, iu-hu-hu,
Lada căpitanului, iu-hu-hu, iu-hu-hu,
Și o sticlă de rachiu, iu-hu-hu, iu-hu-hu!

În timpul zilei, bătrânul marinar rătăcea pe stânci și privea atent prin ochean la mare și, din când în când, spre sat.

— Ascultă aici, Jim, a spus bătrânul într-o zi. Am să-ți dau niște bănuți ca să stai cu ochii-n patru și să-mi aduci imediat de știre dacă zărești vreun drumeț neobișnuit. Mai ales dacă e vorba de un marinar fără un picior!

LIBRIS | We know books

După o vreme, într-o după-amiază cam rece, Jim a dat de un cerșetor orb pe drum.

— Nu s-o găsi oare vreun suflet binevoitor să-i spună unui biet orb pe unde rătăcește? se tânguia cerșetorul.

Dar când s-a apropiat de Jim, l-a apucat strâns de mână și i-a poruncit cu asprime:

— Aha! Băiete, acum du-mă la bătrânul marinar. Cei din sat mi-au spus că locuiește la voi.

Jim n-a avut de ales decât să se supună, pentru că orbul nu-i dădea nicicum drumul.

Bătrânul marinar s-a speriat grozav la vederea noului sosit.

— În sfârșit te-am găsit, Billy, a spus cerșetorul.

A pus apoi ceva în mâna bătrânului marinar și s-a strecurat iute afară.

— Semnul negru! a strigat bătrânul lup de mare. M-au prins! Sunt pierdut!

LIBRIS We know books

Cu greu, a bolborosit apoi spre Jim:

— Acela-i un ticălos! Unul dintre cei mai răi din șleahta lui Flint. Am făcut și eu parte din banditii ăia pe vremuri.

— Ai… ai fost pirat? s-a minunat Jim.

— Am fost. Am navigat cu căpitanul Flint. A fost cel mai de temut pirat care a străbătut vreodată mările. Flint a prădat și-a strâns o avere uriașă, apoi a ascuns totul pe o insulă pustie și a făcut o hartă cu locul comorii. Am fost cu el când a dat ortul popii și i-am luat harta. Acum e dosită-n cufărul meu. Asta urmăresc netrebnicul ăla orb și tovarășii lui.

— Dar ce înseamnă „semnul negru"? a întrebat Jim cu ochii la bucata de hârtie.

Pe spatele biletului era mâzgălit: „Ai vreme până la ora zece în seara asta!"

— E un obicei al piraților, un semn că în seara asta o să mă atace. Las' că le-arăt eu! a amenințat bătrânul.

După ce s-a dres în restul zilei cu câteva sticle de rom, bătrânul marinar a scos un răcnet și a căzut cât era de lat. Romul își făcuse efectul. Nu și-a mai venit în fire decât ca să șoptească:

— Nu uita, Jim. Ai grijă la marinarul cu un singur picior!

Apoi s-a stins.

